

Dosarul nr. 2rac-23/20

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – O. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău –V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă - Canal Chișinău”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă - Canal Chișinău” cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă - Canal Chișinău”, s-a menținut hotărârea din data de 22 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 17 aprilie 2018 Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, (în continuare SA „Moldtelecom”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă - Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă-Canal Chișinău”), prin care a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 4 487, 48 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei suportate la achitarea taxei de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată SA „Moldtelecom” a indicat că la 23 iunie 2017 în urma lucrărilor de excavare a rețelilor de canalizare pentru înlocuirea lor cu țevi de polietilenă efectuate în apropierea satului Bălăbănești, r-nul Criuleni, de către lucrătorii SA „Apă-Canal Chișinău” a fost deteriorat cablul de comunicații electronice de tip FO-10.

Societatea reclamantă a menționat că rețelele de comunicații electronice sunt protejate în condițiile legii. Pentru liniile de cablu, elementele de suport ale liniilor de comunicații electronice și instalațiile de comunicații electronice se stabilește o zonă de protecție în formă de fâșii de teren de-a lungul liniilor și instalațiilor de comunicații electronice, a căror lățime este de 2 m de ambele părți. În zona de protecție a liniilor de cablu, a elementelor de suport ale liniilor de comunicații electronice și a instalațiilor de comunicații electronice, proprietarii funciari sau alte persoane pot executa lucrări de

construcție, terasament, sădire a plantațiilor multianuale ori alte lucrări ce pot cauza daune rețelelor de comunicații electronice numai în baza unui acord cu proprietarul liniilor de cablu, al elementelor de suport ale liniilor sau al instalațiilor de comunicații electronice. Confirmarea în scris trebuie să fie obținută și pentru executarea lucrărilor de construcție, reparație și a altor lucrări ce se îndeplinesc în zonele de protecție fără proiecte și la îndeplinirea cărora pot fi deteriorate rețelele de comunicații electronice.

SA „Moldtelecom” a ajuns la concluzia că vinovat de cauzarea prejudiciului, în valoare de 4 487, 48 lei, se face SA „Apă-Canal Chișinău” care, executând lucrări de terasament în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice, nu a invitat reprezentantul SA „Moldtelecom” pentru stabilirea, în baza documentației tehnice și prin puțuri de control, a poziționării precise a cablurilor și altor construcții subterane ale rețelelor de comunicații electronice.

Prin hotărârea din data de 22 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul SA „Moldtelecom” suma de 4 487, 48 lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și suma de 270 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat. (f.d. 65, 67-70)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 09 iulie 2019 a respins apelul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău”, a menținut hotărârea din data de 22 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani. (f.d. 102,103-110)

Instanțele de judecată au concluzionat în temeiul art. 512, alin. (1), art. 514, art. 1398, alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) că pretenția SA „Moldtelecom” cu privire la repararea prejudiciului material este întemeiată, ori SA „Apă - Canal Chișinău” nu a respectat prevederile pct. 18 din Regulile privind protecția rețelelor de comunicații electronice și executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 284 din 13 aprilie 2009 și nu a înștiințat reprezentantul furnizorului pentru stabilirea, în baza documentației tehnice și prin puțuri de control, a poziționării precise a cablurilor și altor construcții subterane ale rețelelor de comunicații electronice (punctelor subterane de amplificare și regenerare, a canalizării cu căminele de vizitare, construcțiilor metalice subterane ale prizelor de pământ) și determinarea adâncimii lor de pozare.

De asemenea, instanțele de judecată au reținut că în speță au fost întrunite condițiile de atragere la răspundere delictuală, fiind stabilită fapta prejudiciabilă, prejudiciul, legătura causală dintre acesta și vinovăția SA „Apă - Canal Chișinău”, ori s-a constatat că deteriorarea cablului de comunicații electronice a avut loc în rezultatul lucrărilor executare de către SA „Apă - Canal Chișinău”.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 28 octombrie 2019 a depus recurs SA „Apă - Canal Chișinău”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat. (f.d. 114-118)

În motivarea recursului SA „Apă - Canal Chișinău” a indicat că concluziile instanțelor de judecată nu sunt fondate, nu rezultă din examinarea multiaspectuală a cauzei și sunt contradictorii circumstanțelor de fapt.

Societatea recurentă a indicat că în speță nu au fost întrunite cumulativ condițiile pentru atragerea la răspundere delictuală, ori SA „Moldtelecom” nu a dovedit legătura cauzală dintre faptă, prejudiciu și vinovăția autorului faptei. În opinia SA „Apă - Canal Chișinău” vina pentru deteriorarea cablului de comunicații electronice de tip FO-10 o poartă societatea intimată, ori a pozat cablurile de comunicații electronice cu o abatere de 3-4 m de la osia de reper. Vinovăția SA „Apă - Canal Chișinău” nu este demonstrată, ori nu s-a constatat îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 iulie 2019, a fost expediată participanților la proces la 31 iulie 2019, publicată pe portalul național al instanțelor de judecată la 07 august 2019.

Confirmare privind recepționarea copiei deciziei de către participanții la proces, la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, înaintat de către SA „Apă - Canal Chișinău” la 28 octombrie 2019, se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că SA „Apă - Canal Chișinău” a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului societății recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către societatea recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SA „Apă - Canal Chișinău”, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Apă - Canal Chișinău”, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă - Canal Chișinău”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh